

OBRZĘDY WSTĘPNE

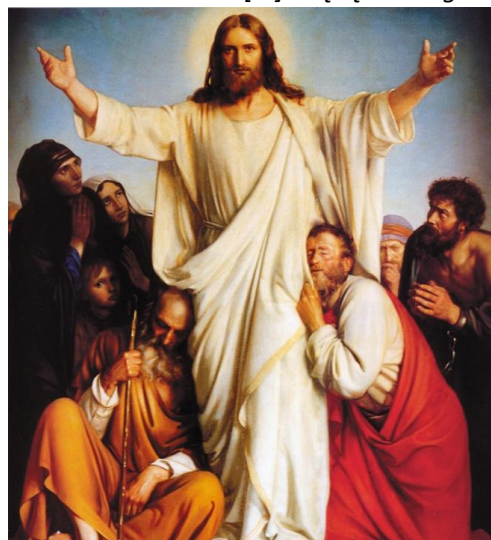
KATECHEZA 7

POZDROWIENIE



Po wspólnie wykonanym znaku krzyża celebrans pozdrawia lud. Najprostsza, a jednocześnie bardzo bogata w treść, jest formuła: **„Pan z wami”**, zaczerpnięta z Pisma Świętego. W ten sposób Anioł pozdrawia Gedeona (Sdz 6, r 12), Archanioł Gabriel – Maryję. Gromadzimy się w imię Trójcy Świętej, co już podkreślają słowa wypowiedziane podczas wykonywania znaku krzyża: *„W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”*. Jezus zapewnia, że gdzie dwaj lub trzej są zgromadzeni w Jego imię, tam On jest wśród nich (por. Mt 18,20). Odtąd chrześcijanie nie szukają Boga gdzieś daleko czy też w jednym określonym miejscu, lecz pośród siebie. To *„my jesteśmy świątynią Boga żywego”*, jak pisze św. Paweł do chrześcijan w Koryncie (2 Kor 6,16), ciesząc się ze spełnienia dawnych obietnic, wyrażonych przez proroka Izajasza: *„Zamieszkać z nimi [...] i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem”*. Pozdrowienie wypowiedziane przez celebransa przypomina, że obietnica Boża spełnia się w tej chwili, w konkretnym zgromadzeniu liturgicznym.

Na pozdrowienie celebransa lud odpowiada: **„I z duchem twoim”**. Ta formuła, trudna do zrozumienia, również swe źródło ma w Biblii. Św. Paweł pisze: *„Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego”* oraz: *„Kto zaś z ludzi zna to, co ludzkie, jeżeli nie duch, który jest w człowieku”* (2 Kor 2, 1 On). Ten, kto przewodniczy liturgii, jego „duch” (przez co rozumiemy: wnętrze, serce), przeniknięty jest Duchem Bożym, otrzymanym przez włożenie rąk biskupa, a więc w chwili święceń kapłańskich. **Proste słowa: „Pan z wami” –**



„I z duchem twoim” wyrażają tajemnicę zgromadzenia liturgicznego jako znaku Kościoła, który jest mistycznym Ciałem Chrystusa. Zgromadzenie jest widzialnym znakiem tego Ciała, a kapłan znakiem Chrystusa, który jest Głową mistycznego Ciała – Kościoła.